

Иже Христе съиес Божий помилуй мя грѣшнаго; глагола
те, и да знаете, како вѣра покаяніе: и мало
Цѣпиградъ Единъ постникъ: етъ Василій новыи, и
мало Една стара вдовица, на имене Феодора; о
глагала на етаго Василія, го почитала, како архангела
Божія: а онъ га оучилъ етого покаяніе; та же жена ми
го години постила, а и мало тамо драгій постникъ
етъ Григорій; той често ходилъ и сѧ подчавалъ
етаго Василія; той Григорій разбралъ за блаженныи
Феодора, како сѧ преставила, и фаналъ да мыслы
ней, и искалъ да знає, дѣкаемъ на ходи нейна-та душа
да ли зѣла иѣкоѧ мати ѿ Божіи; да ли ѿнѣла оу
Божий, и това като мыслаше Григорія, често сѧ моли
ше на етаго Василія, да мѣ каже заради ней: вѣ
каше безз сомиѣніе; защо не є скрышио на оугодни
ка Божія етаго Василія заради нейна-та душа и та
често мѣ сѧ молилъ на етаго Василія, и онъ не
жалъ, да го Фокоринъ да го разбрди дѣбнаго съ
где тѣна; и сѧ помолилъ Божіи, да мѣ таки заради Фе
одора, да ю види, и да мѣ сѧ ѿкрыль ѿ Божіи, како
како лежалъ на постелѣ-та си, и мѣ ѿкрыль ѿ Божіи
ако видѣлъ, дѣка была блаженнаѧ Феодора оу рай; да
оу дѣбровѣ прекрасныи, що быле оуготованы ѿ Божіи
етаго Василія, и сюзъ мѣтва етого Василія, що етъ
мѣ глагольала и вѣше ѿнѣла оу тѣа прекрасныи палаты
и како ю видѣ Григорія и сѧ зарадѣла, и фана
їа пыта како на ювѣ сюзъ ней, и попыта ю си
си сѧ раздѣлила ѿ снага, и како си прешла невѣ